KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 juli 2008

om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för stålföretaget Lucchini Siderurgica SpA C 25/2000 (ex N 149/99)

[delgivet med nr K(2008) 3515]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2009/389/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 21 december 2000 fattade kommissionen ett slutligt negativt beslut i ärende C 25/2000 Lucchini (ex N 145/99) om det miljöstöd som Italien planerade att genomföra till förmån för stålföretaget Lucchini SpA (nedan kallat *Lucchini*) [2].

(2) Stödmottagaren väckte talan mot beslutet vid förstainstansrätten. Den 19 september 2006 ogiltigförklarade rätten beslutet till den del beloppen 2,7 miljarder italienska lire (1 396 000 euro) för investeringar i koksverket och 1,38 miljarder italienska lire (713 550 euro) för investeringar i vatten- och avloppssystemet förklarats vara oförenliga med den gemensamma marknaden. Rätten fastställde kommissionens beslut avseende stålverket, masugnen och rökgasutsugningssystemet [3].

(3) Den 9 augusti 2007 översände kommissionen en begäran om upplysningar till Italien, som besvarades genom en skrivelse av den 5 september 2007. Vid ett besök på plats vid produktionsanläggningen i Piombino, Toskana, den 10 september 2007 erhölls ytterligare information [4]. En sista begäran om information av den 3 oktober 2007 besvarades genom en skrivelse av den 7 november 2007.

2. BESKRIVNING

2.1 Företaget och de berörda anläggningarna

(4) Lucchinis stålverk ligger i Piombino, Toskana, vid Medelhavets kust. Det är beläget i ett tättbefolkat område, endast ett par hundra meter från vatten där man badar och fiskar, och lokalbefolkningen kommer endast att acceptera verkets närvaro om dess miljöpåverkan uppmärksammas tillräckligt.

Koksverket

(5) I koksverket destilleras kol vid temperaturer på mellan 1 240 °C och 1 250 °C för att erhålla koks, som används vid produktionen av råjärn. Koksbatteriet består av en lång rad smala, höga och djupa ugnar med mellanliggande eldningskanaler i vilka man bränner gas för att värma ugnarna. Ugnarna fylls på med kol ovanifrån. För att tömma koksugnarna öppnas dörrarna på båda sidor och kokset trycks ut med hjälp av en tryckmaskin.

[1] EUT C 248, 23.10.2007, s. 25.
[2] EGT L 163, 20.6.2001, s. 24.
[3] Mål T-166/01, Lucchini mot kommissionen, REG 2006, s. II-2875.
[4] Besöket på plats utfördes av två tjänstemän från GD Konkurrens och en sakkunnig i frågor som rör stålindustrin från GD Näringsliv.

(6) Koksningen tar cirka 24 timmar. En påskyndning av processen före eller under kokstillverkningen kommer varken att påskynda den totala produktionen eller öka den mängd koks som produceras under en viss tid.

(7) Det koksbatteri på vilket de anmälda investeringarna genomfördes byggdes 1971. Vid den tidpunkten hade Lucchinis anläggning i Piombino tre koksbatterier, varav ett bestod av 27 ugnar, ett av 43 ugnar och ett av 45 ugnar. I november 1992 stoppades kokstillverkningen i avvaktan på ett ledningsbeslut om den framtida kokstillverkningen vid anläggningen. I mars 1993 fattades ett beslut om att fortsätta kokstillverkningen, och koksbatterierna togs i drift igen.

(8) Under de månader som tillverkningen låg nere tömdes koksugnarna noggrant och kyldes långsamt ned till en temperatur på mellan 900 °C och 950 °C. Italien har förklarat att även om noggranna kontroller utfördes under produktionsstoppet gick det inte att undvika en viss försämring av tillgångarnas skick.

(9) Under 1996 fattades ett beslut om att investera i en modernisering av koksverket. Ett av koksbatterierna var av relativt god kvalitet och fortfarande i förhållandevis gott skick, och man beslutade därför att det, med lämpliga förbättringar, kunde fortsätta att användas i ytterligare 10 år. Investeringen påbörjades 1998. De två andra koksbatterierna stängdes av för nedmontering.

Vatten- och avloppssystemet

(10) Detta är ett stängt system där vattnet används för att indirekt kyla de olika anläggningarna i verket. Vattnet kommer inte i någon direkt fysisk kontakt med anläggningarna och ändrar därför inte kemisk sammansättning.

(11) Vattnet tas från en sådan källa som havet eller grundvattnet, och återförs samma källa efter användning. En viktig källa för kylvattnet vid Lucchiniverket är Medelhavet. Vattnet pumpas in från havet, används för kylning, och återförs havet med en högre temperatur. Detta är ett problem för den marina faunan och floran, även om temperaturen ligger under det högsta tillåtna värdet på 35 °C.

2.2 **Stödåtgärderna**

(12) De flesta av de åtgärder som bedöms här berör olika produktionssteg vid koksverket. De beskrivs närmare i bedömningen nedan. Totalkostnaden för investeringarna uppgick till 38,45 miljarder italienska lire (ungefär 19 200 000 euro).

(13) Investeringarna i vatten- och avloppssystemet syftade till att ersätta en del av det vatten som tas från och återförs havet med vatten från den lokala myndighetens vattenreningsverk. Även om investeringen inte påverkade vattnets temperaturökning i sig, minskades den mängd uppvärmt vatten som återförs väsentligt. Kostnaden för investeringarna i vatten- och avloppssystemet uppgick till 19,7 miljarder italienska lire (ungefär 9 850 000 euro).

3. **FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM**

(14) Förstainstansrätten konstaterade i sak att kommissionens beslut var otillräckligt motiverat till vissa delar, som rätten ogiltigförklarade ([1]).

(15) Rätten bekräftade att de särskilda kriterier som gäller för miljöstöd till stålindustrin är de som fastställs i bilagan till det sjätte regelverket för statligt stöd till stålindustrin (nedan kallat *regelverket*) ([2]) och i de av de allmänna gemenskapsriktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön (nedan kallade *riktlinjerna*) ([3]) som var tillämpliga vid den tidpunkt stödet beviljades ([4]). De bestämmelser som var relevanta i det föreliggande ärendet var närmare bestämt punkterna 3.2.1 och 3.2.3.B i riktlinjerna, i den form de preciserats och anpassats till den stålindustri som omfattas av EKSG i den andra delen av bilagan till regelverket.

(16) Enligt punkt 3.2.1 i riktlinjerna omfattas stöd som till synes är avsedda för miljöskyddsåtgärder men som i själva verket avser en allmän investering inte av riktlinjerna. Detta upprepar den princip som även föreskrivs i bilagan till regelverket, där följande fastställs: ”I alla ärenden som gäller statligt stöd till miljöskydd kommer kommissionen om nödvändigt att införa stränga villkor och säkerhetsåtgärder för att undvika att allmänt

([1]) Dom, punkt 112 ff.
([2]) Kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin, EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.
([3]) EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.
([4]) Dom, punkt 59.

investeringsstöd till nya anläggningar eller ny utrustning beviljas under täckmantel av miljöskydd." En undersökning av sådana ärenden börjar med att fastställa att den berörda åtgärden i själva verket inte skulle ha behövts ändå. Förstainstansrätten ansåg att om medlemsstaten kunde påvisa att åtgärden hade ett miljömässigt syfte, kunde stödet inte förklaras vara otillåtet enbart på grund av att det påverkar produktionen. Allt som krävdes var att fördelar i form av lägre produktionskostnader drogs av ([1]).

(17) När det gäller stödberättigande fastställs i regelverket att "en nyinvestering som skulle ha behövts ändå, av ekonomiska skäl eller på grund av den befintliga anläggningens eller utrustningens ålder, inte är stödberättigande. För att nyinvesteringen skall vara stödberättigande krävs att den befintliga anläggningen har en väsentlig återstående funktionsduglig livslängd (åtminstone 25 %)" ([2]). I det föreliggande ärendet ansåg rätten att kommissionens beslut att inte godkänna det expertutlåtande som ingetts av Italien, av vilket det framgick att utrustningen i fråga faktiskt hade en återstående funktionsduglig livslängd på mer än 25 %, var otillräckligt motiverat ([3]). Å andra sidan godtog rätten att investeringar som gjorts av produktionstekniska skäl och för produktionsändamål skulle ha behövts "ändå" ([4]).

(18) Både kommissionen och rätten konstaterade att Lucchinis anläggning i Piombino uppfyllde de tvingande normerna redan före investeringarna. I punkt 3.2.3.B i riktlinjerna fastställs bestämmelser för stöd för att uppmuntra företag att gå längre än vad som föreskrivs i tvingande normer. Rätten fann att investeringen i koksverket gick längre än vad som föreskrevs i tvingande miljönormer: de båda projekten, som hade anmälts vart och ett för sig, borde ha betraktas som ett enda projekt ([5]). Kommissionen hade inte i tillräckligt hög grad klargjort varför den inte godtog Italiens förklaringar.

(19) Ett villkor för tillämpningen av denna bestämmelse var att investeraren visar "att ett klart beslut fattats om att välja högre standarder som kräver ytterligare investeringar, dvs. att det hade varit möjligt att uppfylla de nya miljöstandarderna till lägre kostnad" ([6]). Mot bakgrund av de handlingar och bevis som lagts fram av Italien ansåg rätten att kommissionen inte hade visat att de gamla miljöskyddsanordningarna inte var funktionsdugliga ([7]).

4. BEDÖMNING AV STÖDET

(20) De bidrag som Italien planerar att bevilja till stöd för investeringarna i stålverket utgör statliga medel som ger Lucchini en selektiv fördel och hotar att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstater. De utgör därför statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(21) Kommissionen har bedömt de två grupperna av investeringar genom att analysera varje stödåtgärd för sig, särskilt i avsikt att fastställa om investeringen skulle ha behövts ändå, av ekonomiska skäl eller på grund av den befintliga anläggningens ålder.

4.1 **Koksverket**

4.1.1 *Miljöhänsyn avseende koksverket*

(22) Som en vägledning för klassificeringen av investeringarna i koksverket hänvisade kommissionen till sitt eget BREF-dokument för framställning av järn och stål (*Best Available Techniques Reference Document on the Production of Iron and Steel*) från december 2001 ([8]). I det dokumentet fastställs att luftutsläpp från koksverk är mycket specifika. Många av dem är okontrollerade utsläpp från olika källor som till exempel ugnslock, ugnsdörrar, utjämningsdörrar och stigrör samt utsläpp från vissa arbetsmoment såsom fyllning av ugnen med kol, kokstryckning och koksläckning. Dessutom uppstår diffusa utsläpp vid reningsanläggningen för koksugnsgas. Den största källan till luftutsläpp är avgasen från system för undereldning. Merparten av den teknik som ska beaktas vid fastställandet av bästa tillgängliga teknik avser följaktligen teknik som minimerar luftutsläppen. Särskild vikt fästs vid jämn, störningsfri drift samt underhåll av koksugnarna, som förefaller vara absolut nödvändigt. Dessutom är avsvavling av koksugnsgas en mycket viktig åtgärd för att minimera svaveldioxidutsläppen, inte bara vid själva koksverken utan även vid andra anläggningar där koksugnsgas används som bränsle.

([1]) Dom, punkt 92.
([2]) Ibid.
([3]) Dom, punkt 103.
([4]) Rätten fastställde till exempel kommissionens beslut med avseende på investeringen i masugnen. Kommissionen hade konstaterat att moderniseringen av ugnen hade gjort att den gamla utrustningen inte längre gick att använda, vilket innebar att man skulle ha behövt ersätta den ändå, av produktionsskäl.
([5]) Dom, punkt 107 ff.
([6]) Andra delen av bilagan till regelverket, punkt a: "När det gäller företag som beslutar att väsentligen överträffa tvingade standarder skall investeraren, förutom att uppfylla kriterierna i punkt b ii två ovan, visa att ett klart beslut fattats om att välja högre standarder som kräver ytterligare investeringar, dvs. att det hade varit möjligt att uppfylla de nya miljöstandarderna till lägre kostnad." I varje fall ska den högre stödnivån [30 %, jämfört med 15 % som kunde beviljas vid den tidpunkten för att uppfylla tvingande standarder] endast gälla det ytterligare miljöskydd som uppnås.
([7]) Dom, punkt 104 ff.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2 *Stödberättigande åtgärder*

(23) På grundval av den bedömning som gjorts har kommissionen konstaterat att Italien har påvisat att investeringar på totalt 29,93 miljarder italienska lire hade ett verkligt miljöskyddsmål. När det gäller dessa åtgärder anser kommissionen att Italien har visat att ett klart beslut fattades om att välja högre miljöskyddsstandarder. Samtliga av de delar i anläggningen som dessa investeringar riktas mot har en återstående funktionsduglig livslängd på minst 25 %. Det yrkande som Italien har framställt i detta avseende har bekräftats genom kommissionens egen bedömning. Dessutom antas att det inte var möjligt att genomföra åtgärderna till en lägre kostnad, annat än genom fortsatt drift av den gamla anläggningen, eftersom de investeringar som avses nedan endast hänför sig till miljöåtgärder.

(24) Dessa investeringar beskrivs närmare i följande punkter.

Minskning av stoftutsläpp från transportband

(25) Lucchini beslutade att investera 3 miljarder italienska lire (cirka 1 500 000 euro) i ett nytt transportband. Det befintliga öppna transportbandet som transporterade kol från hamnen till koksverket var en väsentlig källa till stoftutsläpp. Lucchini bestämde sig därför för att byta ut det mot ett nytt ekologiskt transportband, dvs. ett band som är inbyggt i en rörformad struktur.

(26) För att ytterligare minska stoftutsläppen installerade Lucchini ett system med luftfuktare på transportbandet. Investeringskostnaden uppgick till 269 miljoner italienska lire (cirka 135 000 euro).

(27) En följd av luftfuktarna är att kolet har en tendens att bilda klumpar, vilket kan leda till att ugnarna inte fylls upp ordentligt. För att förhindra detta installerades luftkanoner i koltornen. Denna investering gick på 295 miljoner italienska lire (cirka 150 000 euro).

(28) Åtgärderna påverkar inte den allmänna driften av koksverket eller stålverket.

Minskning av rökgasutsläpp vid fyllning av ugnarna

(29) Lucchini beslutade att investera totalt 14,3 miljarder italienska lire (cirka 5 900 000 euro) i åtgärder som syftade till att minska utsläppen vid fyllningen av ugnarna.

(30) Ugnarna fylldes på från taket av batteriet med hjälp av fyllvagnar. Fyllvagnen fylldes på med kol från det fylltorn där kolet lagras, och placerades under detta arbetsmoment under tornet. Fyllvagnen transporterade kolblandningen på en räls som var installerad på taket av batteriet, och tappade ned det i ugnarna genom särskilda fyllhål i taket på varje ugn.

(31) Före investeringen tappades kolet ned i ugnen utan ytterligare skydd, vilket ledde till väsentliga rökgasutsläpp. Avsikten med investeringen var att få en perfekt skarv mellan matartratten och taket av ugnen, så att fyllnadsprocessen skulle bli utsläppsfri. Investeringen kan delas in i tre delar: 1. att byta ut fyllvagnarna, 5 miljarder italienska lire (cirka 2 500 000 euro), 2. att byta ut fyllhålen och plana ut taket (dvs. bygga om hela taket), 7,7 miljarder italienska lire (cirka 3 300 000 euro), och 3. att byta ut rälssystemet, 1,5 miljarder italienska lire (cirka 750 000 euro).

(32) Kommissionen kontrollerade särskilt att den höga kostnaden för de två första åtgärderna var berättigad. Att ersätta fyllvagnarna visade sig vara nödvändigt eftersom de nya förbättrade matartrattarna var högre än de enklare trattar som användes innan. Om de nya matartrattarna skulle ha monterats under de gamla fyllvagnarna, skulle vagnarna ha blivit för höga och inte fått plats under fylltornen. Den höga kostnaden för att byta ut taket av ugnarna beror på det särskilda eldfasta material som användes.

(33) Åtgärderna påverkar inte produktionsnivån.

Minskning av rökgasutsläpp från ugnsdörrarna

(34) En rad åtgärder vidtogs för att minimera utsläppen från koksugnarnas dörrar, till en total kostnad av 5 miljarder italienska lire (cirka 2 130 000 euro). De gamla dörrarna gick inte att tillsluta hermetiskt, vilket ledde till att rökgas läckte ut. En tillförlitlig tillslutning hämmades ytterligare av avsättningar av tjära som bildades på ugnsdörrarna och dörramarna vid varje fyllning. De gamla enklare och otympligare dörrarna kunde inte förbättras i tillräckligt hög grad, vilket innebar att alla 54 dörrar behövde bytas ut, till en kostnad av 2,5 miljarder italienska lire (cirka 1 120 000 euro).

(35) Dessutom var det nödvändigt att regelbundet tvätta dörrarna och dörramarna för att avlägsna tjära blandad med farliga ämnen, t.ex. svavel och fosfor. Detta gjordes ursprungligen för hand en gång i veckan. Mekaniseringen av tvättningsprocessen, som gick på 2,1 miljarder italienska lire (cirka 1 000 000 euro), gjorde det möjligt för Lucchini att utföra tvättningen efter varje fyllning, dvs. varje dag i stället för endast en gång i veckan. Detta minskade föroreningen ytterligare rent generellt, och förbättrade ugnsdörrarnas tillslutning.

(36) Slutligen vägde de nya dörrarna 1,5 ton mer än de gamla dörrarna, och det blev för riskfyllt för de anställda vid koksverket att hantera dem med hjälp av den gamla drivmekanismen med kedjor. En annan mekanism installerades, till en kostnad av 356 miljoner italienska lire (cirka 175 000 euro), vilket gjorde hanteringen säkrare för de anställda. Åtgärden i sig hade inget miljöändamål, men eftersom den endast blev nödvändig till följd av installationen av de nya dörrarna anser kommissionen att det är en uppföljningsinvestering som blivit nödvändig till följd av en miljöskyddsåtgärd, och godkänner därför att de två åtgärderna bör ses ihop.

(37) Åtgärderna påverkar inte den totala produktionsprocessen.

Minskning av utsläpp under gasutsugning och gasbehandling

(38) Lucchini investerade 1 miljard italienska lire (cirka 500 000 euro) i en anpassning av systemet för utsugning av rökgas från ugnarna. Avsikten med det nya systemet var att finjustera hastigheten i fråga om mekanismen för utsugningen av rökgas. Trycket i rören varierar, och vid för högt tryck öppnas ventiler som släpper ut den nödvändiga volymen av gas i luften. Syftet med investeringen var att få till stånd ett konstant gasflöde, och på så sätt minska frekvensen av ventilöppningar.

(39) Dessutom byttes det huvudsakliga samlingsröret, stigrören och de rör som ansluter till utsugningssystemet ut helt inom ramen för ett investeringsprogram som kostade 1,5 miljarder italienska lire (cirka 750 000 euro). Det gamla systemet drevs med hjälp av ånga, anslutningsrören höll inte tätt vilket ledde till gasläckage, och stigrören var inte utrustade med hydrauliska ventiler. Det nya systemet baserades på kylning genom högtrycksprutning med ammoniak, som tillsammans med kylningen minskar föroreningarna i gasen.

(40) Genom en ytterligare investering renoverades gasbehandlingsanläggningen. I huvudsak byttes matarlinjerna ut, en ny anordning för borttagning av naftalen tillkom, och ett IT-kontrollsystem för gasreningssystemet installerades. Investeringen kostade 1,5 miljarder italienska lire (cirka 750 000 euro).

(41) Systemet med elektrostatiska filter, som avskiljer de flyktiga föreningarna i gasen, sågs noggrant över för att öka förmågan att få bort tjära. Den planerade kostnaden uppgick till 1,5 miljarder italienska lire (cirka 750 000 euro).

(42) Den tjära som emitteras under koksningen lagras vid en temperatur på 70 °C. Den varma tjäran avsöndrar cancerframkallande gaser. Lucchini beslutade att investera 1 427 miljarder italienska lire (cirka 700 000 euro) i en anordning för uppsamling och förbränning av dessa cancerframkallande gasutsläpp. Investeringen påverkar inte produktionsnivån.

(43) Till följd av investeringarna i gasreningssystemet har mängden och värdet av de kemiska ämnen som avskiljs och säljs ökat något. Å andra sidan genererar den konstanta övervakning som det nya systemet kräver mycket högre kostnader. Det föreligger därför inga övergripande produktionsfördelar som måste dras av.

Mätning av svaveldioxidutsläpp

(44) För att kunna övervaka svaveldioxidhalten i luften var det nödvändigt att installera ett system för mätning av svaveldioxidutsläpp. Investeringen genomfördes uteslutande av miljöskäl och uppgick till 138 miljoner italienska lire (cirka 70 000 euro). Åtgärden påverkade inte produktionen.

4.1.3 *Åtgärder som skulle ha behövts ändå*

(45) Kommissionen har konstaterat att de åtgärder som beskrivs nedan skulle ha behövts ändå, och kan följaktligen inte berättiga till miljöstöd. Investeringarna motsvarar ett totalt belopp av 8,52 miljarder italienska lire, som inte kan godkännas som miljöstöd eftersom de inte hade någon stimulanseffekt.

Fogning eller helt eller delvis byte av tegel

(46) Lucchini beslutade att investera 4 241 miljarder italienska lire (cirka 2 100 000 euro) i reparationer av ugnarna genom en omfogning eller genom ett helt eller delvis byte av tegel. Kommissionen anser att denna investering genomfördes av produktionsskäl. För det första vill kommissionen påpeka att koksbatteriet i sig inte ingår i miljöutrustningen utan är själva hjärtat i koksverket.

(47) För det andra ingår reparationer i form av en fogning av teglet i det vanliga underhållet av koksbatteriet.

(48) Dessutom informerade Italien kommissionen om att produktionsstoppet i koksbatteriet 1992–1993 påskyndade en försämring av batteriets tillstånd. Det minskade således batteriets återstående funktionsdugliga livslängd. När företaget 1999 beslutade att renovera koksbatteriet var avsikten att se till att det skulle kunna fortsätta att fungera i minst ytterligare 10 år. Om ett byte av tegel, snarare än en ren omfogning, ansågs nödvändigt kan det antas att ugnsväggarna redan var i mycket dåligt skick. Om ugnsväggarna var i dåligt skick förelåg t.ex. risk för att de skulle kunna börja luta inåt, med den följd att tryckvagnarna inte längre skulle kunna ta sig igenom och trycka ut koksen ur ugnen. Ugnen skulle inte ha kunnat användas. En sådan inbuktning skulle dessutom äventyra takets stabilitet.

(49) Italien förklarade att bytet av teglet i ugnsväggen hade ett miljöskyddsmål. Om gas kan cirkulera mellan ugnen och eldningskanalen förändrar den gas som sipprar in i eldningskanalen bränngasens sammansättning, och svart rök kommer från skorstenen.

(50) Kommissionen godtar Italiens förklaring avseende behovet av hermetisk tillslutning mellan ugnarna och eldningskanalerna. Men kommissionen anser inte att detta visar att investeraren fattat ett klart beslut om att välja högre standarder. Av de skäl som anförs ovan anser kommissionen att investeringarna skulle ha behövts ändå. I sin skrivelse av den 3 oktober 2007 gav kommissionen Italien möjlighet att motbevisa kommissionens iakttagelser, vilket Italien inte gjorde. Kommissionen anser därför att bytet av teglet i ugnsväggarna skulle ha behövts ändå, av ekonomiska skäl, för att säkerställa fortsatt koksproduktion vid anläggningen.

Reservkraftverk

(51) Det stämmer att strömavbrott har en negativ miljöpåverkan, men kommissionen anser att installationen av ett reservkraftverk främst genomfördes av skäl kopplade till produktionen. Strömavbrott har en betydande inverkan på produktionen, och ett reservkraftverk skulle ha installerats ändå. Investeringen kostade 1,8 miljarder italienska lire (cirka 900 000 euro).

Filter för kylning av utsläpp

(52) Lucchini spenderade 220 miljoner italienska lire (cirka 110 000 euro) på nya filter för att filtrera den vattenånga som bildas vid släckningen av den heta koksen när den kommer ut ur ugnarna. Kommissionen anser att filtren skulle ha bytts ut ändå eftersom de hade nått slutet av sin funktionsdugliga livslängd (20 år), vilket Italien bekräftade vid besöket på anläggningen.

Automatisering av utplaningen av kolet i ugnarna

(53) Att plana ut kolet i ugnarna har miljöfördelar. Den investering som det rör sig om bestod emellertid endast av en automatisering av en åtgärd som tidigare hade utförts manuellt. Automatiseringen har knappast någon effekt på utsläppen. Åtgärden skulle ha behövts ändå, av ekonomiska skäl. Den anmälda investeringskostnaden uppgick till 1,5 miljarder italienska lire (cirka 750 000 euro).

Nytt rörnät för att transportera gasen till eldningskanalerna

(54) Det gasrör som transporterar gasen till eldningskanalerna där gasen bränns för att värma ugnarna höll inte tätt, vilket ledde till gasutsläpp. Eftersom gasen är mycket explosiv och läckaget utgjorde en allvarlig risk för de anställda skulle det ha varit nödvändigt att byta ut det ändå. Investeringen kostade 761 miljarder italienska lire (cirka 380 000 euro).

4.2 **Vatten- och avloppssystemet**

(55) Vatten- och avloppssystemet vid anläggningen uppfyllde de tvingande normerna före investeringen.

(56) Den mängd vatten som togs från och återfördes havet uppgick till 36 800 000 m^3 före investeringen, och 26 000 000 m^3 efter investeringen. Investeringen gick i princip ut på att bygga en anslutning till den lokala myndighetens reningsverk och att byta ut rörsystemet för att på så sätt minska den volym vatten som behövdes. Kommissionen anser att åtgärden hade ett verkligt miljöskyddsmål.

(57) Genom investeringen sänktes kostnaderna för pumpningen med 206 712 euro om året. Å andra sidan är vattnet från den lokala myndighetens reningsverk inte gratis, utan kostar 0,15 euro/m^3, vilket medför en årlig merkostnad på 226 200 euro. Det nya systemet kostar följaktligen Lucchini 19 488 euro mer om året än det gamla. Det finns därför inga produktionsfördelar som måste dras av.

5. **SLUTSATSER**

(58) Med hänsyn till detta finner kommissionen att de investeringar som gjorts i koksverket till ett belopp av 29,93 miljarder italienska lire har ett verkligt miljöskyddsmål (72 % av det totala belopp som investerats i koksverket), och är därför stödberättigande inom ramen för de dåvarande gällande riktlinjerna (skäl 15) [1]. Det finns inga produktionsfördelar. Italien anmälde en stödnivå på 7 %. Motsvarande stödbelopp, 2 095 miljarder italienska lire (motsvarande 1 081 977,2 euro), kan därför anses förenligt.

[1] Oavsett om de leder till en förbättring jämfört med bästa tillgängliga teknik eller inte, som är en skyldighet enligt de befintliga gemenskapsriktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1).

(59) Kommissionen har funnit att de återstående investeringarna i koksverket, till ett belopp av 8,52 miljarder italienska lire (4 300 000 euro), skulle ha behövts ändå, antingen av ekonomiska skäl eller av skäl som rör verkets återstående funktionsdugliga livslängd. Eftersom regionalstöd till investeringar inte är tillåtet inom stålindustrin är det stöd som motsvarar denna investering, dvs. 0,596 miljarder italienska lire (307 808,31 euro), oförenligt.

(60) Hela åtgärden med avseende på vatten- och avloppssystemet kan anses ha ett verkligt miljöskyddsmål. Eftersom det inte finns några produktionsfördelar kan hela stödbeloppet godkännas: med en stödnivå på 7 % uppgår detta till 1 379 miljarder italienska lire (712 184,06 euro).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för stålföretaget Lucchini Siderurgica SpA till ett belopp av 1 081 977,2 euro (2 095 miljarder italienska lire) för miljöinvesteringar i koksverket och 712 184,06 euro (1 379 miljarder italienska lire) för miljöinvesteringar i vatten- och avloppssystemet är förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för stålföretaget Lucchini Siderurgica SpA till ett belopp av 307 808,31 euro (0,596 miljarder italienska lire) för andra investeringar i koksverket än de som avses i artikel 1 är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen